

den eller Gjenvalgts-Forskriften til de Tilfælde, hvor Ordener og Titler meddeles, eller hvor der blot skeer Overgang fra een Embedsstilling til en anden, naar der egentlig ikke finder en forholdt Lønning eller nogen egentlig Forfremmelse Sted, det finder jeg at ligge udenfor det Omraade, som Grundloven selv har anvist den Lovbestemmelse, her sigtes til. Jeg kan derfor paa ingen Maade billige, at Forespørgeren har antaget, at Loven skulde gaae ud paa ogsaa at statuere Omvalg i disse Tilfælde. Endnu mindre kan jeg billige, at Forslagsstilleren har givet sin Forespørgsel en Form, hvorved han virkelig kommer til at give det Udseende af, at der insinueres noget for de Vedkommende Ubehageligt til deres Valgere. Hvad mig personlig angaaer, bryder jeg mig ikke om at være nævnet blandt dem, der ere blevne forfremmede til en Titel i den Tid, jeg har havt Sæde her i Rigsbagssalen. Jeg har ikke søgt om denne Titel, jeg har faaet den og modtaget den, men vilde maaffee have betænkt mig paa at gjøre det, dersom dette skulde have foranlediget et Omvalg, der i alt Fald vilde have medført en heel Deel Bryderi og Uleilighed for mine Valgere. Thi jeg maa med Hensyn til Betimeligheden af Interpellantens Forslag ogsaa gjøre opmærksom paa, at det ogsaa neppe vilde være politisk klogt at foranledige mange Leiligheder, hvor Valgerne skulde komme sammen og foretage slike Omvalg. Det forekommer mig virkelig ikke, at der er vist saa stor Forskjærlighed for at deeltage i de Valg, hvortil Valgerne have været opfordrede i de sidste Aar, at man ofte skulde sætte deres Lyft i saa Henseende paa Prøve. Men ligesom jeg selv ikke for min egen Skyld bryder mig om Interpellantens Allusion til mig ved denne Leilighed, saaledes gaaer det upaatviveligen i saa Henseende med Flere, at de ikke bryde sig om, hvad den ærede Rigsdagsmand har sagt angaaende dem. Jeg vilde derfor ikke engang have omtalt disse Insinuationer, ifald det dog ikke ved den Maade, han har fremsat dem paa, maa synes, at han har fremsat Adskilligt, for derved at saare Enkeltmand. Jeg troer nemlig ikke, at der var nogen som helst Anledning til at fremdrage den Understøttelse, som en Enkelt havde modtaget;

thi om ogsaa et enkelt Actstykke, som tilfældigvis er meddeelt Rigsdagen, kan documentere dette, saa kan der dog tænkes ligesaa officielle Maader, hvorpaa man kunde være i Kundskab om andre Ting, der med samme Føle kunde have været nævnte. Man kunde saaledes have nævnt, hvormange Rigsdagsmænd der havde gjort sig Umage for at komme i en kongelig Ansættelse, hvormange Ansøgninger der var givet ind, for at komme til det eller det Embede (Hør!), og det forekommer mig, at dette kunde røbe en lige saa stor Afhængighed af Regjeringen, end at man har modtaget en Embedsforfremmelse og endnu mere en Embedsunderstøttelse. Jeg vilte derfor have ønsket, at man havde undladt at komme ind paa et Gebeet, hvor man virkelig selv udsatte sig for, at man fremkommer med Sidespykker, som dog ikke kunde være Alle her i Salen lige behagelige.

Lehmann: Siden Realiteten af dette Spørgsmaal er kommen under Behandling, maa jeg dog udbede mig Tilladelse til at bemærke, at, naar en saadan Bestemmelse ikke findes i det Grundlovsudkast, som i sin Tid blev forelagt den grundlovgivende Rigsforsamling, da var det ingenlunde, fordi Forfatterne af dette Udkast ikke vare meget vel vidende om, at saadanne Bestemmelser findes i forskjellige andre Forsatninger, og at det altsaa var et Spørgsmaal, som kunde fortjene at komme under Overveielse, men fordi de henseggede denne Bestemmelse til hele den Række af smaa Ganteler eller Forsigtighedsregler, der nærmest og rigtigst vilde finde deres Plads i saadanne Forsatninger, som gaae ud fra den Forudsætning, at hele Magtens Lyngdepunkt ligger hos Regjeringen, og at Folkerepræsentationen kun skal udøve en controllerende Indskyldelse paa samme; thi i saa Tilfælde og under denne Forudsætning er det vistnok meget rigtigt at stille det controllerende Element i en muligst bestemt Afsondring, for ikke at sige i Modsetning til det regjerende. Derimod troede man, at denne og mange lignende Bestemmelser lettelig kunde undværes i en Forsatning, som efter det hele Grundlag og det hele Tilfæld, som det Rigsdagen i sin Tid